Anul al 62-lea
6 PAGINI

EXEMPLARUL 30 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 116 Vineri 25 Mai 1945
6 PAGINI

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1800 pe 3 luni
Lei 3700 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 2100 pe 3 luni
Lei 4100 pe 6 luni
AUTORITĂŢI
50% în plus

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

PREZENTAMENTE
UNIV. COPIILOR
1800 lei pe 6 luni
ZIARUL ŞTIINŢELOR
[illegible] pe 6 luni
UNIVERSUL LITERAR
1800 [illegible] pe 6 luni
VESELIA 900 lei pe 6 luni
TRUFAŞ SUFLET
900 lei pe 6 luni

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

SITUAŢIA POLITICĂ IN ANGLIA

Este într'adevăr demn de subliniat faptul politic intern care se desfăşoară actualmente în Anglia. El este un exemplu de maturitate politică, de respect faţă de Constituţie şi de grija ca, în permanenţă, principiile conducătoare ale politicei imperiului să se întemeieze pe asentimentul liber manifestat al majorităţii opiniei publice.

Nu se poate tăgădui că prestigiul d-lui Churchill a crescut considerabil în cursul războiului şi că victoria împotriva hitlerismului, în proporţiile pe care el le-a profetizat adică cu distrugerea totală a Germaniei naziste, au dat personalităţii sale cea mai strălucită aureolă politică. Din acest punct de vedere poate că nimic n'ar fi îndreptăţit o consultare imediată a cetăţenilor şi o verificare a forţelor care alcătuesc structura politică a Angliei. D. Churchill este însă omul certitudinilor. Nu-i plac echivocurile. De aceea de îndată ce a luat cunoştinţă că una din grupările politice care au alcătuit până acum colaborarea guvernamentală şi anume partidul laburist, nu mai este unanimă în părerea de a se continua această colaborare şi că, după majoritatea membrilor Comitetului executiv al acestui partid, crede că este nevoe să se facă o nouă consultare populară, d. Churchill n'a ezitat să tragă imediat toate consecinţele. După ce a încercat prin cunoscutele scrisori adresate şefului partidului laburist şi şefului partidului liberal să obţie continuarea colaborării, pe care d-sa o considera încă absolut folositoare date fiind continuarea războiului cu Japonia şi diferitele probleme internaţionale încă nesoluţionate, d. Churchill a acceptat situaţia nouă creată de Comitetul executiv al partidului laburist în divergenţă cu propiul său şef, d. Attlee care era pentru continuarea colaborării şi, imediat, a şi îndeplinit formele constituţionale.

Primul ministru britanic şi-a prezentat demisia Suveranului, după ce a hotărît, conform dreptului ce i-l conferă practica constituţională, ca alegerile pentru Camera Comunelor să aibă loc la începutul lunei Iulie. Dorinţa partidului laburist era ca această consultare să se producă la toamnă. D. Churchill însă, cu dinamismul politic care-l caracterizează, a preferat să se adreseze naţiunei imediat.

Criza guvernamentală, cum era de prevăzut, n'a durat. Suveranul Marei Britanii primind demisia guvernului, a însărcinat tot pe d. Churchill să formeze noul guvern, ca reprezentând partidul cel mai numeros în parlament. Tot odată d. Churchill a fost împuternicit să anunţe că Majestatea Sa va dizolva actualul parlament la 15 Iunie.

Este de prevăzut că lupta electorală se va da pe planul reformelor sociale. Este deasemenea de prevăzut că, dată fiind situaţia internaţională, lupta nu va împieta asupra politicii externe a Marei Britanii, mai ales că atât partidul laburist cât şi cel liberal, ca şi cel comunist au fost în deplin acord cu liniile ei generale şi cu obiectivul ei final.

Partidul laburist şi-a şi schiţat programul luptei electorale cu caracter strict intern. Lupta electorală însă va fi deosebită de interesantă şi este evident că atenţia se va concentra mai ales asupra partidelor laburist, care se bucură de simpatia claselor muncitoare şi cel conservator care va beneficia de aureola politică a d-lui Churchill.

Nu e momentul pronosticurilor. Singura constatare care trebue însă făcută şi care merită să fie subliniată şi reţinută este că, şi cu acest prilej, se face dovada sănătăţii vieţii politicei britanice care îngăduie ca în plin război să se poată recurge la alegeri generale fără ca nimic să fie turburat în desfăşurarea evenimentelor vitale, în care rolul Marei Britanii este atât de important.

IMPORTANT ACORD
REALIZAT LA SAN FRANCISCO

San Francisco 23 (Rador). — *Corespondentul Agenţiei „Reuter" comunică:*

S'a ajuns la un acord între şefii delegaţiilor britanică, sovietică şi nordamericană, cu privire la o formulă menită să înlăture una din principalele cauze ale actualei controverse vii cu privire la dreptul de veto al marilor puteri, — după cum s'a anunţat Miercuri din sursă autorizată.

Prin această formulă, Consiliul de securitate poate întreprinde investigaţii cu privire la orice dispută sau situaţie ce ar putea duce la o frictiune internaţională fără a se proceda la vot şi, în consecinţă, veto-ul vreunela dintre marile puteri nu se produce decât atunci când Consiliul de securitate procedează la recomandări, pe baza discuţiilor şi investigaţiilor.

ARESTAREA MEMBRILOR GUVERNULUI
ŞI AI INALTULUI COMANDAMENT GERMAN

Paris, 23 (Rador). — **La cartierul general aliat din Paris s'a anunţat că toţi membrii guvernului german şi ai înaltului comandament german au fost arestaţi ca prizonieri de război.**

Printre cei deţinuţi se găsesc şi 300 de ofiţeri.

★

Flensburg, 23 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" comunică:

Marele stat major german, conducătorul armatei germane în două războaie europene şi „guvernul" din Flensburg, instrument prin care generalii şi politicienii ce mai rămăseseră din al treilea Reich, au căutat să semene zăzanie între aliaţi, au încetat azi de a mai exista.

Intrarea lor în istorie s'a făcut fără ceremonie, dar într'o atmosferă dramatică.

Evenimentele prin care au fost înlăturaţi şi ultimii 10 km. pătraţi de teritoriu german de sub controlul german, s'a soldat cu o sinucidere: amiralul Friedeburg, unul din semnatarii capitulării germane şi urmaş al amiralului Doenitz la conducerea flotei germane s'a otrăvit în locuinţa sa nevoind să meargă în captivitate ca prizonier de război.

Actualmente se găsesc ca prizonieri în mâinile aliaţilor amiralul Doenitz, succesorul lui Hitler ca Fuehrer, generalul Alfred Jodl, şeful statului major german, dr. Albert Speer, ministru al armamentului şi producţiei de război, contele Lutz Schwerin von Krosigk, ministrul de externe al lui Doenitz, Franz Soldte, ministru al muncii, dr. Faust, director al ministerului de interne, şi numeroşi funcţionari superiori.

Sute de alţi ofiţeri superiori şi funcţionari superiori au fost de asemenea arestaţi.

✝

Londra, 23 (Rador). — **Din ordinul comandantului suprem, acţionând prin cartierul general al forţelor expediţionare aliate, s'a procedat la curăţirea de forţe germane şi de conducători germani, atât militari cât şi civili, a cartierului general al înaltului comandament german din şcoala de marină şi dela baza de submarine dela Flensburg, unde se aflau „guvernul Doenitz", precum şi a altor centre militare din aceeaşi regiune.**

Conducătorii militari şi civili germani au fost, fie arestaţi, fie reţinuţi pentru anchetă de către autorităţile aliate.

Germanii au fost culeşi în cursul dimineţii de către autorităţile militare aliate, după ce tancuri, tunuri şi autocamioane cu infanterie ocupaseră poziţii de unde să poată face faţă oricărei eventualităţi.

La cartierul general german, echipe de experţi au întrerupt aparatele de radiotransmisiune şi au sigilat documentele secrete.

Amiralul Doenitz i s'a comunicat în câteva cuvinte de către ofiţeri aliaţi, printre cari se aflau şi ruşi, că guvernul său a luat sfârşit şi că înaltul comandament este arestat.

DEMISIA GUVERNULUI BRITANIC
REGELE A INSĂRCINAT PE D. CHURCHILL CU FORMAREA NOULUI GUVERN

Londra, 23 (Rador). — D. Winston Churchill, primul ministru al Marei Britanii, a demisionat.

Comunicatul oficial publicat la Downing Street spune că d. Churchill a demisionat după audienţa pe care a avut-o la Rege, Miercuri, la amiază.

Odată cu demisia primului ministru Churchill, guvernul naţional a luat sfârşit. Toate posturile sunt acum vacante.

Redactorul politic al agenţiei „Reuter", Fraser Wighton, este de părere că Regele va cere d-lui Churchill, în calitatea sa de şef al celui mai numeros partid reprezentat în Camera Comunelor, să formeze guvernul care va continua treburile ţării în timpul alegerilor generale, care nu pot avea loc decât cel mai de vreme la 5 Iulie.

Este acum sigur că d. Churchill va veni în parlament Marţi, prezentându-se cu noul său guvern.

Lista completă nu va fi cunoscută înainte de sfârşitul săptămânii. Totuşi, se crede că primul ministru şi-a făcut pe larg planurile. Probabil că este imposibil pentru d. Churchill ca până Marţi să fixeze posturile în guvern, dar trebue să facă unele combinaţii temporare pentru câteva departamente.

Primul ministru Churchill are mult de lucru pentru reconstituirea cabinetului de război şi a guvernului.

Prin această dizolvare, el pierde trei miniştri laburişti din cabinetul de război, şi anume: d. Attlee, vice-preşedintele consiliului de miniştri, d. Ernest Bevin, ministrul muncii şi şeful virtual al celor 20 de milioane de lucrători britanici, şi d. Morrison, ministru de interne şi ministru al securităţii naţionale.

Printre miniştri, care vor fi reţinuţi cu siguranţă în guvernul d-lui Churchill, se găsesc şi câteva personalităţi neutre de mare suprafaţă, ca sir John Anderson, ministrul de finante, sir James Grigg, ministrul de război (ambii foşti înalţi funcţionari ai statului), lordul Woolton, ministrul reconstrucţiei, sir Andrew Duncan, ministrul aprovizionării, şi lordul Leather, ministrul transporturilor de război. (Toţi trei sunt reprezentanţi de vază ai comerţului).

★

Londra, 23 (Rador). — Un comunicat publicat la Downing Street, în cursul după amiezii de Miercuri, anunţă că Regele a primit demisia primului ministru Winston Churchill şi l-a

D. W. CHURCHILL

D. ATLEE

numit apoi prim ministru, fiind însărcinat cu formarea noului guvern.

DIZOLVAREA PARLAMENTULUI

Londra, 23 (Rador). — **O comunicare transmisă Miercuri seara dela preşedinţia Consiliului de miniştri, spune:**

„După ce a acceptat invitaţia Suveranului de a forma noul guvern, d. Churchill a cerut Regelui să disolve actualul parlament.

Regele a împuternicit pe d. Churchill în conformitate cu aranjamentul special anunţat în Camera Comunelor la 17 Ianuarie, aranjament ce a fost consimţit de conducătorii partidelor ce formau coaliţia guvernamentală să declare că Majestatea Sa va binevoi să disolve actualul parlament printr'o proclamaţie regală în ziua de 15 Iunie".

Politica externă a partidului laburist

Londra, 23 (Rador). — *Partidul laburist care are multe şanse să guverneze Anglia în viitorii cinci ani, şi-a definit Miercuri politica externă într'un program de patru puncte. Punctele sunt următoarele:*

1. Guvernul va fi în centrul unui mare imperiu şi Commonwealth.

2. Telul trebue să fie un acord între Statele Unite, Anglia şi Uniunea Sovietică.

3. Anglia nu trebue niciodată să folosească state mici pentru a acţiona prin ele împotriva unor state mari şi

4. Problemele Europei trebue soluţionate la masa conferinţei de pace.

Acest program politic a fost trasat la Blackpool de d. Ernest Bevin, ministrul Muncii în guvernul de coaliţie al d-lui Winston Churchill, luând cuvântul în faţa conferinţei anuale a partidului, tocmai în momentul când primul ministru remitea Regelui demisia guvernului.

In unanimitate, cei 1.100 de delegaţi prezenţi au acceptat acest program, pe baza căruia vor lupta în alegerile generale.

Alte puncte importante din cuvântarea d-lui Bevin au fost:

Despre Germania: „Deşi trebue să împiedicăm ca Germania să-şi mai creieze vreodată un potenţial de război, nu putem lăsa 60.000.000 de oameni fără lucru".

Despre India: „Vom închide Oficiul Indiei şi vom remite lucrările acestuia dominioanelor".

Despre comerţ: „Trebue menţinut tariful preferenţial imperial, atâta vreme cât alte ţări vor folosi tarife vamale speciale faţă de Anglia".

Cerând partidului să-şi amintească că guvernul pe care-l vor forma se va găsi în centrul unui mare imperiu şi Commonwealth, d. Bevin a continuat:

„Telul nostru trebue să fie un acord între Statele Unite, Anglia şi Uniunea Sovietelor. Statele Unite sunt ţara întreprinderilor cu totul libere. Uniunea Sovietică a socializat economia sa internă. Anglia se găseşte între aceste două ţări, cu o modificare progresivă uriaşe către economia socialistă de care avem nevoie".

Omul de stat care trebue să îmbine aceste concepţii diferite într'o singură forţă menită să împiedice agresiunea, va face acest lucru, nu prin lozinci, ci prin „răbdare, toleranţă şi prin încercarea de a înţelege punctul de vedere al celorlalţi oameni, adunându-i împreună pentru un ţel unic: menţinerea păcii, astfel încât ei să poată realiza un nivel de viaţă superor, cu completa înlăturare a temerii".

Referindu-se la Franţa, d. Bevin a spus: „Franţa se îndreaptă spre stânga şi stânga înţelege pe cei de stânga, iar dreapta nu-i înţelege".

Referindu-se la Italia, el a afirmat: „Laburiştii nu au de gând să trateze Italia ca şi cum Mussolini ar mai fi la conducere".

Cu privire la etalonul aur, d. Bevin a afirmat că aurul va putea fi folosit într'o măsură limitată ca factor de echilibru în schimburile internaţionale, dar partidul laburist nu este partizan al revenirii la etalonul aur.

PROBLEMA ŞVABILOR ŞI SECUILOR
DISCUTATĂ DE PARTIDELE POLITICE UNGARE

Budapesta 23 (Rador). — *Corespondentul Agenţiei TASS transmite:*

Ziarul MAGYAR NEMZET publică ştiri relative la conferinţa comună a partidelor politice cu privire la chestiunea şvabilor şi secuilor.

La lucrările conferinţei au luat parte d. Erdei Ferentz, ministrul internelor, Gyengyes Janos, ministrul afacerilor străine şi dr. Balog Istvan, secretar de stat pe lângă preşedinţia consiliului de miniştri, precum şi reprezentanţi ai partidelor politice. Deasemeni a luat parte la conferinţă şi d. Betler Peter, ajutor de primar al capitalei.

După lungi desbateri, s'a hotărât ca acei şvabi cari s'au purtat bine şi nu au adus atingere intereselor Ungariei, să nu fie pedepsiţi, ci să fie împărţiţi în grupuri mici care să fie instalate în diferite colţuri ale ţării.

In ce priveşte chestiunea ungurilor transilvăneni (secui), conferinţa a exprimat părerea că ei trebue să se înapoieze, în măsura posibilităţilor, la locurile lor de reşedinţă obişnuite.

Autorităţile ungare au luat în această chestiune contact cu guvernele respective şi speră în soluţionarea favorabilă a acestei probleme, deoarece guvernul român s'a arătat foarte dispus la rezolvarea acestei probleme.

Când şi cum va putea fi pus în practică instrumentul de securitate internaţională

Moscova, 23 (Rador). — Corespondentul ziarului „Izvestia" Jukov anunţă din San Francisco următoarele:

Multe, dacă nu majoritatea articolelor din ziarele americane consacrate conferinţei naţiunilor unite au o notă de scepticism în aprecierea importanţei practice a instrumentului de securitate internaţională ce se alcătueşte actualmente la San Francisco.

Să lămurim acest lucru.

Toţi comentatorii, în afară de reacţionarii incurabili, recunosc că progrese simţitoare s'au făcut în lucrările conferinţei. După părerea generală, în curând se va putea întocmi un document, dacă nu ideal, cel puţin complet satisfăcător şi stabilind şi metodele organizării securităţii nternaţionale.

Insă se ridică imediat această chestiune:

Când şi cum va putea mecanismul creat la San Francisco să-şi înceapă activitatea practică şi putea-va el oare să acţioneze pentru binele general?

In general există două categorii de sceptici cari fac sforţări să micşoreze importanţa reală a rezultatelor acceptate la conferinţă:

Unii dau argumente formale şi spun că nu se poate şti când această conferinţă va da roade. Ea va elabora un document care va necesita ratificarea organelor legislative ale tuturor celor 49 de state reprezentate la San Francisco. Situaţia se complică prin faptul că războiul încă mai continuă în Pacific. Or, este puţin probabil că se poate convoca conferinţa de pace înainte de terminarea acestui război şi este evident că nu toate puterile vor voi să ratifice acest document înainte de conferinţa de pace.

Este totuş uşor de a vedea că chestiunea datei intrării în vigoare a „Chărţii de securitate internaţională" n'ar putea să infirme documentul însuşi. Colaborarea practică a marilor puteri democratice ar putea să grăbească în mod considerabil această dată. Şi la urmă este puţin probabil ca organizaţia internaţională să nu poată fi realizată sau să fie redusă la neputinţă dacă, bunăoară, Haiti sau orice altă ţară ar întârzia să ratifice ultimul document.

Mult mai periculoasă este a doua categorie de sceptici care, „formulează îndoieli" asupra chestiunei fondului. Această categorie, este reprezentată printre alţii, prin d. Baldwyn de la ziarul New York Times. Acesta citează cartea lui Wright: „Analiza războaelor" şi ajunge la concluzia că războiul este o lege eternă ale cărei adânci rădăcini se găsesc insu-şi în firea omenească. Baldwyn crede în consecinţă că nu se poate aspira la un ideal irealizabil de pace, decât în scopuri educative. Şi el formulează după cum urmează concluzia practică „Nicio ţară nu trebue să se încreadă în chestiuni de securitate numai în noua organizaţie internaţională.

Se poate acorda lui Baldwyn concesiunea că fiecare stat iubitor de pace are drept să garanteze prin toate mijloacele legale, propria sa securitate. Dar în fond, nu este vorba de aceasta.

Organizaţia internaţională nu are drept ţintă scopul cum ar fi întronarea unei păci milenare sau imediata lichidare a cauzelor conflictelor şi a războaelor. Misiunea sa este mult mai realistă decât pare să creadă Baldwyn şi alţi „sceptici" Organizaţia internaţională trebue şi poate să aibă o forţă perfect reală. Această forţă este bazată pe strânsa colaborare între cele mai mari puteri ale lumii (cei 5 mari) capabile să împiedece agresiunea sau s'o înfrâneze.

Acesta este un scop foarte realizabil. Este suficient să se reamintească că solidaritatea marilor puteri democratice, care şi-a găsit expresia în statutul Consiliului de Securitate, este prima condiţie a realizării acestui scop.

Lipsa de înţelegere, conştientă sau inconştientă, dovedită de unii faţă de necesitatea absolută a unui strâns contact între URSS, Statele Unite, Marea Britanie Franţa şi China contract care este cea mai solidă garanţie a eficacităţii organizaţiei de securitate internaţională, arată lipsa de bună voinţă şi de încredere a acestora.

Administraţie aliată în regiunea Triest

Londra 23 (Rador). — Redactorul diplomatic al ziarului „Daily Mail comunică:

Un mare pas către soluţionarea crizei dela Triest a fost făcut prin remiterea către guvernele britanic şi nordamerican a unei noui comunicări din partea guvernului iugoslav, prin care acesta din urmă consimte la stabilirea unei administraţii militare aliate în regiunea disputată.

In acest cadru, Mareşalul Tito propune ca trupele sale din regiunea Triest să fie sub comanda Mareşalului Alexander, ca reprezentanţi ai armatei iugoslave să colaboreze cu administraţia militară aliată şi ca guvernul militar aliat să acţioneze prin autorităţile civile (igoslave), ce se află instalate la Triest.

INCHIDEREA LUCRĂRILOR CONGRESULUI „ARLUS"
Demonstraţia de incheiere dela Anef

D. prim ministru dr. Petru Groza, având la stânga sa pe d. General maior Vinogradov şi pe d. general C. Vasiliu Răşcanu, ministru de război, primeşte defilarea

Activitatea congresului general al Arlus-ului a continuat eri dimineaţă, desvoltându-se ultimele rapoarte ale delegaţiilor din provincie.

A vorbit apoi d. *Mihail Sadoveanu* despre cultura românească şi perspectivele pe care apropierea de Uniunea Sovietică le deschide literaturii şi artei noastre.

D. dr. *S. Oeriu*, secretarul general al Arlus-ului, a pus concluzii la desbateri.

Profesorul universitar *Alexandru Mihailovici Egoliu* a vorbit despre „Tendinţele democratice ale literaturii sovietice".

După amiază d. prof. dr *Parhon*, preşedintele Arlus-ului deschide şedinţa, la orele 4.

Pe banca ministerială a luat loc membrii guvernului, în stânga delegaţii Uniunii Sovietice şi ai statului finlandez.

SOSIREA DELEGAŢIEI BULGARE

D. *P. Constantinescu Iaşi*, ministrul Propagandei trecând la prezidarea şedinţei anunţă sosirea delegaţiei bulgare: d-nii profesori Doncio Costov şi Dimitrie Enachef. D. Constantinescu Iaşi relevă personalitatea delegaţiilor spunând că d. Doncio Costo este un savant profesor al Academiei Agronomice din Sofia. D-sa şi-a făcut studiile în Bulgaria şi străinătate plecând apoi în Uniunea Sovietică unde a stat din anul 1932—1935. D-sa a frecventat şi a lucrat la Academia din Leningrad până în 1939 publicând peste 100 de lucrări ştiinţifice de specialitate. Intors la Sofia a fost numit directorul Institutului de cercetări agronomice publicând 160 lucrări ştiinţifice. Această activitate îi dă dreptul să fie cel mai ilustru reprezentant al apropierii bulgaro-sovietice. D. Constantinescu Iaşi salută în ilustrul oaspe şi pe reprezentantul apropierii dintre toate popoarele.

D. Dumitri Enachef, un eminent publicist este membru în Societatea bulgaro-sovietică, şi autor a mai multor lucrări literare şi culturale. D-sa este legat de ţara noastră unde a locuit ca emigrant politic bucurându-se de o ospitalitate dintre cele mai bune ca şi atâţia alţi luptători bulgari în secolul trecut. Profit de acest prilej spune d. ministru să subliniez că raporturile româno-bulgare sunt vechi, însă acum un veac şi mai bine luptătorii revoluţionari bulgari s'au refugiat în oraşele noastre de unde şi-au continuat activitatea revoluţionară pentru independenţa poporului bulgar. Salută cu acest prilej apropierea româno-bulgară anunţând că acum câteva zile s'a constituit Soc. Româno-Bulgară pentru strângerea legăturilor de prietenie între cele două ţări şi al cărui preşedinte este d. Mihail Sadoveanu iar vice preşedinte d. P. Constantinescu-Iaşi.

D. *Doncio Costov*, în numele delegaţiei bulgare, aduce salutul său Congresului spunând că poporul bulgar iubitor de libertate nu s'a lăsat învins de teroarea fascistă reuşind prin mişcarea partizanilor să-şi câştige libertatea. Cu ajutorul Armatei Roşii poporul bulgar s'a putut elibera şi la 9 Septembrie 1944 avea un guvern al poporului. Poporul bulgar a arătat din prima zi prietenie nu numai Uniunii Sovietice ci şi popoarelor vecine mai ales cei Jugoslav şi Român.

D. dr. S. Oeriu într'o cuvântare documentată îndeamnă congresiştii să treacă la o muncă şi mai temeinică organizându-se de jos în sus, centralizându-se la capitale de judeţ de unde vor pleca conferenţiari şi organizatori peste tot spre a arăta cum trebuieşte dusă munca pentru ca rezultatele să fie cât mai bune.

D. Caraganov vice preşedintele VOKS-ului într'o cuvântare substanţială a arătat activitatea şi rolul asociaţiei al cărei vice preşedinte este salutând în încheere Congresul A. R. L. U. S-ului şi prietenia româno-sovietică.

D. *Mitiţă Constantinescu* preşedintele comisiei rezoluţiei congresului, descrie activitatea Arlus-ului arătând între altele bogata muncă şi pricepere în organizarea acestei acţiuni a d-lui dr. S. Oeriu, secretarul general al Arlus-ului, căruia i se cuvin sentimente de admiraţie şi mulţumire. De asemenea exprimă mulţumiri şi colegilor din comitetul de conducere şi tuturor membrilor din întreaga ţară. Mulţumeşte delegaţiei sovietice finlandeze cari sunt compuse din savanţi, intelectuali de seamă.

D-sa termină spunând că Arlus-ul a încetat de a mai fi o acţiune de interior, ea este o asociaţie, de aci înainte, cu caracter internaţional.

URĂRILE D-LUI PREŞEDINTE AL CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Odată cu încheierea lucrărilor Congresului Asociaţiei pentru strângerea relaţiunilor cu Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice în calitatea mea de şef al guvernului şi membru activ al Asociaţiei A.R.L.U.S. urez ca aceste lucrări la care au luat parte toate delegaţiile din ţară să-şi găsească roadele muncii lor prin realizări pe teren.

Trimit salutul meu tuturor delegaţilor străini şi urez tuturor spor la muncă.

Dr. PETRU GROZA
Preşedintele Consiliului de Miniştri

TELEGRAMELE EXPEDIATE DE CONGRES

D. ing. *Gh. Nicolau* ministrul asigurărilor sociale citeşte telegramele adresate de congresul general M. S. Regelui Mihai I, Mareşalului Iosif Visarionovici Stalin, şi d-lui Kemenov, preşedintele Vox-ului.

TELEGRAMA ADRESATĂ M. S. REGELUI

M. S. REGELUI MIHAI I
Bucureşti

MAJESTATE,

Primul congres general al Asociaţiei române pentru strângerea legăturilor cu Uniunea Sovietică (ARLUS), îşi încheie lucrările, aducând salutul său Regelui României democratice.

Conştient de marea însemnătate a eliberării şi democratizării ţării, Congresul nu poate uita că la 23 August Majestatea Voastră, ascultând vocea poporului, aţi fost alături de el în sforţarea lui de a eşi de sub jugul tiraniei hitleriste, aducând România alături de aliaţii ei fireşti în frunte cu puternica noastră vecină din Răsărit, Uniunea Sovietică.

Astfel istoricele legături de prietenie între poporul român şi marele popor rus au fost restabilite şi consfinţite prin sângele pe care viteaza armată română l-a vărsat alături de glorioasa armată roşie în lupta pentru desrobirea Ardealului de Nord şi nimicirea definitivă a hitlerismului.

Marea Victorie dela 9 Mai ne dă posibilitatea astăzi să trecem la o muncă şi mai intensă pentru colaborarea paşnică cu popoarele vecine şi în special cu marele popor sovietic.

Congresul constată că ARLUS-ul care şi-a propus ca scop această sarcină, a realizat în scurtul timp al existenţei sale o serie de succese şi vă asigură că va depune o muncă şi mai stăruitoare de aci înainte pentru o reciprocă cunoaştere şi o sinceră colaborare cu popoarele sovietice pe toate tărâmurile de activitate

Primul Congres General al ARLUS-ului.
Bucureşti, 23 Mai 1945.
Preşedinte,
Prof. C. I. Parhon

TELEGRAMA ADRESATĂ MAREŞALULUI STALIN

MAREŞALULUI
IOSIF VISARIONOVICI STALIN
Moscova

Primul Congres General al ARLUS-ului, ţinut în Bucureşti, în zilele de 20—23 Mai 1945, trimite gloriosului eliberator al popoarelor şi organizator al marei victorii dela 9 Mai, Mareşalul Stalin, un salut fierbinte.

ARLUS-ul, înfiinţat imediat după eliberarea României de către eroica armată roşie, a cărei strălucit comandant sunteţi, a desfăşurat o activitate intesă pe

(Continuare in pag. 2-a)

Defilarea elevelor